

rat; men derimod afhjælpes Utydeligheden ved det Underendringsforslag, som er stillet af Udvalgets Flertal, og som gaar ud paa, at der efter Ordet Sogn i 5te Linie skal tilføjes: „hvor Præstegaarden er beliggende“; saa kan der ikke være nogen Tvivl. Den Forandring, som ved Endringsforslaget under Nr. 20 tilsigtes gjort i Lovforslaget, er jo den, at Ministeren ikke skal vælge en Formand for hvert Amt men for hvert Stift. Denne Formand saar jo paa denne Maade ganske vist et meget stort Arbejde; men paa den anden Side tror Udvalget, at det er nødvendigt, at der ikke er altsom mange Mand til at samvirke til disse Præstegaardsjorderes Udstyknig o. s. v., fordi der ellers let bliver for stor Forskjellighed i de Synsmaader, som gjøre sig gjældende. Hvis der kun er 7 Formænd for de 7 Stifter, saa ville de have let ved at træde sammen og aftale en Fremgangsmaade, som kan blive fulgt over hele Landet. Udvalget foreslaar i en senere Bestemmelse, som ikke er under Forhandling nu, at den hele Afgjørelse af Præstegaardenes Jordtilliggende skal foregaa paa een Gang over hele Landet, og det maa vist erkendes, at dette er rigtigt, da der vil blive en endnu større Mangfoldighed af Mennesker til at træffe disse Bestemmelser, hvis de skulle træffes hen i Løbet af 20 til 30 Aar. — Endringsforslaget under Nr. 21 til § 13 er en blot og har Redaktionsændring. — Til § 15 er der under Nr. 22 stillet Forslag om, at det Byggeslaan, som Præsten kan erholde, skal afbetales i 20 i Stedet for i 28 Aar. Dette kommer af, at det i Slutningen af tredje Stykke er bestemt, at det Embedslaan, som han kan faae til Udgifter ved Grundforbedring af Jorderne, skal forrentes med 4 pCt. og afdrages senest i Løbet af 20 Aar, idet det da synes at være urimeligt, at Lidsfristen skal være længere for det Laan, som gives til en Hovedistandsættelse eller Formyelse af Bygningerne. Naar Fristen tidligere har været 28 Aar, saa har dette ligget deri, at Præsterne tidligere have maattet bære hele Laanets Forrentning og Afbetaling, medens de nu kun skulle bære Forrentning og Afbetaling af Halvdelen af Laanet, og det vil derfor ganske vist ikke være ubilligt nu at forlange, at Tilbagebetalingen skal finde Sted i Løbet af 20 Aar i Stedet for i 28 Aar. — Forslaget under Nr. 23 til § 18 hænger sammen med de andre Endringsforslag af de samme Forslagsstillere og vil rimnok blive motiveret af dem selv, saa at jeg ikke behøver at omtale det. — Forslaget under Nr. 24 falder bort, hvis Endringsforslaget under Nr. 23 vedtages. — Hermed er jeg færdig med dette Afsnit.

Formanden: Jeg veed ikke ret, om jeg har forstaaet den ærede Ordfører rigtig, naar jeg antager, at Meningen med, at han udtrykkelig foretrak Endringsforslagene under Nr. 15 og 17

for Udvalgets Endringsforslag under Nr. 16 og 18, var den, at han tog disse Forslag tilbage?

Ordføreren (Bloug): Det var det egentlig ikke. Jeg ønsker, at de maa blive staaende, og hvis Thinget da vedtager de foranstaaende Forslag, saa falde Udvalgets Forslag jo bort af sig selv.

Formanden: Paa samme Maade betragter jeg i Grunden ogsaa Forholdet imellem Forslaget under Nr. 23 og Forslaget under Nr. 24.

Ordføreren (Bloug): Ja, ganske vist.

Juel. Jeg er selvfølgelig det ærede Udvalg meget taknemlig for den Maade, hvorpaa det er gaaet ind paa den Sænk, som jeg tillod mig at udtale ved Sagens 2den Behandling. Der er imidlertid et Par Ord i Udvalgets Forslag, som ogsaa den ærede Ordfører idag har omtalt, der ikke ere ganske tilfredsstillende for mig, idet der nemlig efter Vedtagelsen af dette Forslag vil komme til at staa: „en Jordlod, hvorpaa der ved den i Egnen almindelige Driftsmaade kan holdes et Par Heste og 6 Røer“. Derved vil man efter min Mening løbe en vis Fare; thi det er mig bekendt, at der f. Ex. paa Smaaøerne — for at holde mig til bestemte Egne skal jeg nævne Lolland og Falster — findes Egne, hvor man nu ikke lægger nogensomhelst Betydning paa Kvægavlen, men hvor man anser Jordens Produktionssevne for at være saa rigelig, at den ikke fordrer noget stærkt Tilskud. Man sælger sit Korn og pløier sin Halm ned, ligesom Sæden er høstet, og man holder ikke flere Kreaturer end dem, der udfordres til Husholdningsbrug. Det vil let ses, at, hvor saadanne Forhold ere tilstede, vil det, selv om Udvalgets Forslag om, at de 2 Lønder Hartkorn skulle blive staaende som Supplement, virkelig bliver vedtaget, være vanskeligt for Kommissionen at sige, hvad der i den paagjældende Egn fordres til at holde 2 Heste og 6 Røer „ved den i Egnen almindelige Driftsmaade“. Det samme Forhold er tilstede i Nærheden af store Byer, som f. Ex. Kjøbenhavn, Odense, Aarhus og Helsingør, hvor man sælger sin Fourage og sit Halm til Byen og kører den nødvendige Gjødning tilbage fra Byen, og hvor man altsaa heller ikke lægger saa megen Vind paa Kvægholdet, som ellers er nødvendigt paa andre Steder paa Landet. Jeg har derfor troet det rigtigt at henstille til det høie Thing, om det ikke vilde være rigtigere at sætte, at Driftsmaaden skulde være „en her i Landet nu almindelig“. Jeg har udtrykkelig forvaret mig imod, at der skulde være en virkelig, fuldstændig almindelig Driftsmaade, thi i saa Fald vilde jeg have sagt: den her i Landet nu almindelige Driftsmaade. Jeg tror, at Kommissionens Sammensætning vil giue fuldstændig Sikkerhed for,